

Shakespeare wint het toch!

'Romeo & Juliet' als videoclip

Er is dat koeriersbedrijf dat in allerlei reclames nogal schreeuwerig laat weten dat **ZIJ** waarmaken wat U belooft. Had Broeder Lorenzo nou maar hun diensten ingeroepen bij het versturen van zijn spoedbrief, dan had de treurigste liefdesgeschiedenis aller tijden wellicht een beter einde gehad. Nu weet Romeo niet dat zijn heimelijke echtgenote Julia alleen maar schijndood is en slikt daarom een zwaar gif. Net voordat hij definitief de ogen sluit, wordt zij wakker... zodat ze elkaar nog één kusje kunnen geven.

'Romeo & Juliet' is een verhaal dat zich afspeelt in Verona, ergens in de 16e eeuw. Maar in de verfilming van Baz Luhrman met het mooie duo Leonardo DiCaprio en *Claire Danes* in de titelrollen speelt het spel zich in het nu af. De Prins verplaatst zich in een helikopter, Tybalt wordt gedood met een zwaar kaliber pistool, een nieuwslezer 'doet' de epiloog. Aan de tekst is geen woord veranderd, alleen de actie en aankleding is naar het heden gehaald.

Je kunt er over discussiëren of dat nu nodig was of niet. Shakespeare in welke versie dan ook is nooit gedateerd, omdat zijn teksten universeel zijn. Ze gaan niet over de actualiteit van zijn dagen, maar over menselijkheden door de eeuwen heen. Toch is het fraai om te zien hoe dit prachtwerk uit het oeuvre van de bard zich gedraagt bij zo'n nieuwerwetse aanpak.

Hier en daar verlaat de regisseur zich in modern spektakel. Dan overdrijft hij in mise-en-scène, laat hij dansers opdwarrelen en komen er caissons aan haast science-fiction-achtige kledij aan te pas. Verder is er in de montage wel een erge dikke laag elektronische muziek overheen gegooid, die ons bij voortduring laat

weten dat het 1997 is.

Gelukkig zijn dat niet de meest indrukwekkende scènes van deze 'Romeo & Juliet'. Pas als Luhrmann naar de intimiteit van de dialoog kan gaan en dicht met zijn camera op de karakters blijft, weet zijn film ons te roeren. Hij regisseert daarbij elke scene op het conflict, alsof alles in zijn verhaal een duel is. Elk gesprek dat gevoerd wordt of dat nu tussen de moeder van Julia en haar verzorgster is, of tussen de vrienden van Romeo wordt op die manier een gevecht.

Daarbij heeft de regisseur de onbeschrijflijke mazzel gehad *Leonardo DiCaprio* voor de hoofdrol te vinden. Die is net gek genoeg om de grootste onwaarschijnlijkheden van Shakespeare's drama te verbloemen. Dat de jongen eerst vreselijk verliefd is op Rosaline en een seconde later tot stervens toe verkikkerd op Julia,

verbaasd ons dit keer helemaal niet. En we kunnen ons ook nog voorstellen dat Juultje zelf als een blok valt voor deze bulk aan energie.

Shakespeare die overigens dit verhaal op zich ook maar had gestolen van de Italiaan Luigi Da Porto is verantwoordelijk voor de heftigheid waarmee Luhrmann zijn film kon maken. Hij deed in de 16e eeuw al een haast filmische ingreep in het verhaal. Alle toneelschrijvers die het verhaal van Romeo & Julia tot dan toe hadden bewerkt en dat waren er nogal wat, Arthur Brooke, William Painter, George Gascoigne gingen de Bard voor lieten het verhaal afspelen in negen maanden. Bill comprimeerde een en ander tot vijf dagen, van een zondag tot en met een donderdag, van ontstaan van liefde tot aan de uiteindelijke dood.

Dat tempo heeft Luhrmann hooguit kunnen volgen. Meer eer viel er ook niet te behalen aan dit meesterwerk.

Dick van den Heuvel

Regie: Baz Luhrmann

Cast: Leonardo DiCaprio, Claire Danes

Première 27 februari 1997